

احکام قضای روزه

احکام قضای روزه

مسأله ۹۱۴) کسی که یک یا چند روز بی هوش و در حال اغما بوده و روزه واجب از او فوت شده است، لازم نیست قضای روزه آن روزها را بگیرد.

مسأله ۹۱۵) کسی که به خاطر مستی روزه از او فوت شده است، مانند اینکه نیت روزه نکرده، هر چند تمام روز را امساک کرده باشد، روزه اش صحیح نیست و قضای آن واجب است.

مسأله ۹۱۶) کسی که نیت روزه کرده، سپس مست شده و همه یا بخشی از روز را با حال مستی گذرانیده بنا بر احتیاط واجب باید روزه آن روز را قضا کند، مخصوصاً در مستی های شدید که موجب زایل شدن عقل است.

مسأله ۹۱۷) در دو مسأله قبل فرقی نمی کند که خوردن ماده مست کننده برای او حرام باشد یا به خاطر بیماری یا بی اطلاعی از موضوع، حرام نباشد.

مسأله ۹۱۸) روزه ایی را که زن به خاطر عادت ماهانه یا زایمان روزه نگرفته است، باید پس از ماه رمضان قضا کند.

مسأله ۹۱۹) اگر کسی بر اثر بیماری یا عادت ماهانه یا خونریزی زایمان (نفاس) روزه ماه رمضان را نگیرد و پیش از تمام شدن ماه رمضان از دنیا برود، لازم نیست روزه هایی را که نگرفته است، به نیابت از او قضا کند.

مسأله ۹۲۰) کسی که چند روز از ماه رمضان را به خاطر عذری روزه نگرفته و تعداد آنها را نمی داند، چنانچه شروع عذر را نمی داند؛ مثلاً نمی داند بیست و پنجم ماه رمضان به سفر رفته تا روزه های فوت شده شش روز باشد یا بیست و ششم رفته تا پنج روز باشد، می تواند مقدار کمتر را قضا کند، اما در صورتی که زمان شروع عذر را می داند، مثلاً می داند روز پنجم ماه به سفر رفته ولی نمی داند شب دهم برگشته تا پنج روزه فوت شده باشد یا شب یازدهم برگشته تا شش روزه فوت شده باشد، در این صورت احتیاط واجب آن است که مقدار بیشتر را قضا کند.

مسأله ۹۲۱) اگر کسی از چند ماه رمضان روزه قضا داشته باشد، قضای هر کدام را اول بگیرد، صحیح است، ولی اگر وقت قضای آخرین ماه رمضان تنگ باشد، مانند اینکه پنج روز از رمضان آخر قضا داشته باشد و پنج روز هم به ماه رمضان مانده باشد، در این صورت احتیاط واجب آن است که قضای رمضان آخر را بگیرد.

مسأله ۹۲۲) کسی که قضای روزه ماه رمضان را می گیرد، اگر وقت قضای او تنگ نباشد، می تواند پیش از ظهر روزه خود را باطل کند و اگر وقت تنگ است؛ یعنی فقط به تعداد روزه های قضا تا ماه رمضان آینده وقت دارد، احتیاط آن است که روزه را پیش از ظهر هم باطل نکند.

مسأله ۹۲۳) کسی که قضای روزه ماه رمضان را گرفته، اگر بعد از ظهر عمدتاً روزه خود را باطل کند باید ده فقیر را غذا

بدهد و اگر نمی تواند سه روز روزه بگیرد.

مسأله ۹۲۴) اگر قضای چند ماه رمضان واجب باشد و در نیت معین نکند قضای کدام یک را می گیرد، قضای سال اول حساب می شود.

مسأله ۹۲۵) اگر انسان به دلیل عذر (مانند بیماری و مسافرت) روزه نگرفته است، اگر قبل از رمضان سال بعد عذر برطرف شود، باید آنها را قضا کند.

مسأله ۹۲۶) کسی که به خاطر بیماری روزه ماه رمضان را نگرفته، اگر بیماری اش تا ماه رمضان آینده ادامه یابد، قضای روزه ها از او ساقط می شود و باید برای هر روز یک مدّ طعام به فقیر بدهد.

مسأله ۹۲۷) اگر انسان بر اثر بیماری روزه ماه رمضان را نگیرد و پس از ماه رمضان بیماری اش برطرف شود ولی بلافاصله عذر دیگری پیدا کند و نتواند تا ماه رمضان بعد قضای روزه را بگیرد، باید قضای آن روزه ها را در سال های بعد بگیرد، همچنین اگر عذر دیگری غیر از بیماری در ماه رمضان داشته باشد و پس از ماه رمضان برطرف شود ولی تا ماه رمضان بعد بر اثر بیماری نتواند روزه بگیرد، باید آن روزه ها را قضا کند.

مسأله ۹۲۸) کسی که به خاطر سفر روزه ماه رمضان را نگرفته، اگر تا ماه رمضان سال بعد در وضعیت سفر باشد قضای رمضان گذشته از او ساقط نمی شود و باید بعداً آن را به جا آورد و احتیاط مستحب آن است که کفارة تاخیر نیز بدهد.

مسأله ۹۲۹) اگر به دلیل ضعف جسمانی قادر به گرفتن روزه در ماه رمضان و نیز قضای آن تا رمضان سال آینده نباشد، قضا ساقط نمی شود و هر زمان که بتواند باید قضا کند، همچنین کسی که چند سال روزه نگرفته و توبه کرده و تصمیم بر جبران آنها دارد، واجب است تمام روزه های فوت شده را قضا کند و چنانچه نتواند، قضای روزه ها از او ساقط نمی شود و بر عهده اش باقی می ماند.

۱. یعنی نمی دانسته مایعی که می نوشد شراب است.